

საქართველოს მთავრობის

დადგენილება №177

2019 წლის 29 მარტი

ქ. თბილისი

მასობრივი თავშეყრის ობიექტების განსაზღვრისა და მათი მფლობელების მიერ მესამე პირის წინაშე სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევის წესისა და პირობების დადგენის შესახებ მუხლი 1

„სამოქალაქო უსაფრთხოების შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის მე-5 პუნქტის, 72-ე მუხლის პირველი პუნქტის „რ“ ქვეპუნქტისა და „ნორმატიული აქტების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-12 მუხლის შესაბამისად:

1. განისაზღვროს მასობრივი თავშეყრის ობიექტების ჩამონათვალი:

ა) სავაჭრო ცენტრი;

ბ) ბაზრობა;

გ) ავტოგასამართი ან/და აირგასამართი სადგური;

დ) სასტუმრო;

ე) დასასვენებელი სახლი.

2. დამტკიცდეს თანდართული „მასობრივი თავშეყრის ობიექტების მფლობელების მიერ მესამე პირის წინაშე სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევის წესი და პირობები“.

მუხლი 2

„ნორმატიული აქტების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 25-ე მუხლის შესაბამისად, ამ დადგენილების ამოქმედებისთანავე ძალადაკარგულად გამოცხადდეს „მასობრივი თავშეყრის ობიექტების განსაზღვრისა და მათი მფლობელების მიერ მესამე პირის წინაშე სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევის წესისა და პირობების დადგენის შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2017 წლის 28 დეკემბრის №579 დადგენილება.

მუხლი 3

დადგენილება ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

პრემიერ - მინისტრი

მამუკა ბახტაძე

მასობრივი თავშეყრის ობიექტების მფლობელების მიერ მესამე პირის წინაშე სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევის წესი და პირობები

მუხლი 1. რეგულირების სფერო

1. მასობრივი თავშეყრის ობიექტების მფლობელების მიერ მესამე პირის წინაშე სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევის წესი და პირობები (შემდგომში – წესი) არეგულირებს მასობრივი თავშეყრის ობიექტების მფლობელების სამოქალაქო პასუხისმგებლობის დაზღვევის ფარგლებსა და მისი განხორციელების პირობებს.

2. ამ წესის მოქმედება ვრცელდება საქმიანობის განმახორციელებელი (ფუნქციონირებადი) მასობრივი

თავშეყრის ობიექტის მფლობელსა და იმ მზღვეველზე, რომელიც მიიღებს მონაწილეობას ამ დადგენილებით განსაზღვრულ სავალდებულო დაზღვევის სახეობაში.

მუხლი 2. სამოქალაქო პასუხისმგებლობის დაზღვევის სავალდებულოება

1. მასობრივი თავშეყრის ობიექტის მფლობელი ვალდებულია, უზრუნველყოს სავალდებულო სამოქალაქო პასუხისმგებლობის დაზღვევა ამ წესით დადგენილი პირობებით.
2. სამოქალაქო პასუხისმგებლობის დაზღვევა სავალდებულოა მასობრივი თავშეყრის ობიექტის ფუნქციონირების სრული პერიოდის განმავლობაში.

მუხლი 3. ტერმინთა განმარტება

ამ დადგენილების მიზნებისათვის გამოყენებულ ტერმინებს აქვთ შემდეგი მნიშვნელობა:

- ა) **სავაჭრო ცენტრი** – საერთო ადმინისტრაციის მქონე შენობაში განთავსებული კომპლექსი, იზოლირებულ ფართზე განლაგებული, ინდივიდუალური შესასვლელის მქონე სავაჭრო ობიექტი, რომელშიც საქმიანობას ახორციელებენ მეწარმე სუბიექტები;
- ბ) **ბაზრობა** – საქართველოს საგადასახადო კოდექსით განსაზღვრული ბაზრობა ან სპეციალური სავაჭრო ზონა, გარდა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის რეალიზაციისათვის განკუთვნილი სპეციალური სავაჭრო ზონისა ან ავტობაზრობისა;
- გ) **სასტუმრო** – 100 და მეტადგილიანი სასტუმრო;
- დ) **დასასვენებელი სახლი** – 100 და მეტადგილიანი დასასვენებელი სახლი;
- ე) **მასობრივი თავშეყრის ობიექტის მფლობელი** – პირი, რომელიც ახორციელებს მასობრივი თავშეყრის ობიექტის მართვას (ვაჭრობის ორგანიზატორი/ადმინისტრაცია);
- ვ) **მზღვეველი** – იურიდიული პირი, რომელიც შექმნილია სადაზღვევო საქმიანობის განხორციელებისათვის, საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით მიღებული აქვს დაზღვევის (არა სიცოცხლის) სახეობის ლიცენზია და იღებს მონაწილეობას სავალდებულო დაზღვევის ამ სახეობაში;
- ზ) **დამზღვევი** – მასობრივი თავშეყრის ობიექტის მფლობელი, რომელსაც დადებული აქვს სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევის შესახებ ხელშეკრულება;
- თ) **მესამე პირი (დაზარალებული)** – მასობრივი თავშეყრის ობიექტის მფლობელის გარდა ნებისმიერი პირი, მათ შორის, ამ ობიექტში კომერციული საქმიანობით დაკავებული მეწარმე სუბიექტი, რომელსაც სადაზღვევო შემთხვევის შედეგად მიაღდა ზიანი;
- ი) **სადაზღვევო შემთხვევა** – მასობრივი თავშეყრის ობიექტში ხანძრის, აფეთქების ან მასობრივი თავშეყრის ობიექტში კონსტრუქციის ნგრევის (მათ შორის, სამგზავრო ლიფტის ვარდნის) შედეგად მესამე პირის სიცოცხლისთვის, ჯანმრთელობისთვის ან/და ქონებისთვის მიყენებული ზიანი, ამ დადგენილებით განსაზღვრული პირობების შესაბამისად;
- კ) **სადაზღვევო ლიმიტი** – მზღვევლის პასუხისმგებლობის მაქსიმალური ოდენობა.

მუხლი 4. სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევა

1. სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევის მიზანია, მასობრივი თავშეყრის ობიექტებში და ამ ობიექტებიდან გამომდინარე, მესამე პირთა პირადი და ქონებრივი ინტერესების დაცვა.

2. სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევა ხორციელდება დამზღვევის მიერ მზღვეველთან დადებული ხელშეკრულების საფუძველზე, რომლის თანახმად დამზღვევი ვალდებულია, გადაიხადოს შესაბამისი სადაზღვევო პრემია, ხოლო მზღვეველი – ანაზღაუროს სადაზღვევო შემთხვევის შედეგად მესამე პირისათვის მიყენებული ზიანი.

3. მზღვეველი ვალდებულია, წერილობითი ფორმით აცნობოს საქართველოს დაზღვევის სახელმწიფო ზედამხედველობის სამსახურს ამ დადგენილებით გათვალისწინებული სავალდებულო დაზღვევის სახეობაში საქმიანობის განხორციელების შესახებ საქმიანობის დაწყებამდე, ხოლო საკუთარი ინიციატივით საქმიანობის შეწყვეტისას – შეწყვეტამდე ერთი თვით ადრე.

4. ამ წესით ანაზღაურებას არ ექვემდებარება ზიანი და სადაზღვევო შემთხვევად არ განიხილება ხდომილება, რომელიც გამოწვეულია: იონიზებული რადიაციით, თერმობირთვული საწვავის ან ნებისმიერი ბირთვული ნარჩენებით განპირობებული რადიაქტიური დაბინძურებით, რადიაქტიური, ტოქსიკური, ფეთქებადი ან ნებისმიერი ბირთვული ნივთიერების შემცველი აირით; მასობრივი არეულობით, ტერორიზმით, საომარი მოქმედებებით, საგანგებო, სამხედრო მდგომარეობით, სამოქალაქო ომით, საბოტაჟით, აჯანყებით, შეიარაღებული გამოსვლებით, ატომური იარაღის გამოყენებით, მანიფესტაციებით, ლოკაუტით, გაფიცვით; ბუნებრივი მოვლენებით.

5. ამ წესით დადგენილი პირობებით არ ანაზღაურდება ზიანი, რომელიც გამოწვეულია შემდეგი ქონების განადგურებით: ფულის ბანკნოტები და კუპიურები, ბეჭდები, ობლიგაციები, ვაუჩერები, ჟეტონები, საკრედიტო ბარათები და სხვა ფასიანი ქაღალდები; ხელნაწერები, გეგმები, ნახაზები.

6. მესამე პირების ინტერესებიდან გამომდინარე:

ა) სადაზღვევო შემთხვევის ხდომილებისთანავე დამზღვევი ვალდებულია, მზღვეველს აცნობოს აღნიშნულის შესახებ, მაგრამ არაუმეტეს შემთხვევის დადგომიდან 24 საათისა;

ბ) მესამე პირი ან მისი წარმომადგენელი/მემკვიდრე ვალდებულია, წარუდგინოს მზღვეველს ყველა საჭირო დოკუმენტი/ინფორმაცია, რაც აუცილებელია ზიანის ოდენობის დადგენისა და სადაზღვევო ანაზღაურების გაცემისათვის. აღნიშნული დოკუმენტი/ინფორმაცია წარდგენილ უნდა იქნეს სადაზღვევო შემთხვევის დადგომიდან 60 (სამოცი) დღის განმავლობაში;

გ) მზღვეველი ვალდებულია, ყველა საჭირო დოკუმენტის მიღებიდან არაუგვიანეს 30 (ოცდაათი) დღისა აუნაზღაუროს ზიანი მესამე პირს, მიუხედავად იმისა, ამ თარიღისათვის დადგენილია თუ არა სადაზღვევო შემთხვევის გამოწვევაზე პასუხისმგებელი პირი.

7. დაზარალებულისათვის სადაზღვევო ანაზღაურების გადახდის შემდეგ მზღვეველს უფლება აქვს, რეგრესის წესით წაუყენოს მოთხოვნა სადაზღვევო შემთხვევის დადგომაზე პასუხისმგებელ პირს, ასეთის არსებობის შემთხვევაში.

8. დაუშვებელია მზღვეველის მიერ მასობრივი თავშეყრის ობიექტის მფლობელისათვის სამოქალაქო პასუხისმგებლობის სავალდებულო დაზღვევის შესახებ ხელშეკრულების დადებაზე უარის თქმა, გარდა ამ მუხლის მე-9 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა ან ხელშეკრულებაში ისეთი პირობის არსებობა, რომელიც აუარესებს დამზღვევის/დაზარალებულის მდგომარეობას ან ეწინააღმდეგება ამ წესით განსაზღვრული ზიანის ანაზღაურების წინაპირობას.

9. მზღვეველი უფლებამოსილია, უარი განაცხადოს სავალდებულო დაზღვევის პოლისით გათვალისწინებული ვალდებულებების აღებაზე, თუ საფრთხე ექმნება „დაზღვევის შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილ მზღვეველის ეკონომიკური და ნორმატიული ლიმიტების დაცვას.

მუხლი 5. სადაზღვევო ლიმიტი/ლიმიტები და სადაზღვევო ანაზღაურება

1. მასობრივი თავშეყრის ობიექტის მფლობელის სავალდებულო სამოქალაქო პასუხისმგებლობის დაზღვევის პოლისის წლიური სადაზღვევო ლიმიტი/ლიმიტები განისაზღვრება:

ა) სავაჭრო ცენტრის/ბაზრობის შემთხვევაში, მინიმალური:

ა.ა) დაზარალებულის სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისათვის მიყენებულ ზიანზე – 300 000 ლარით. ამასთან, თითოეული სადაზღვევო შემთხვევის დროს ერთ დაზარალებულზე სიცოცხლისათვის მიყენებულ ზიანზე – 30 000 ლარით, ხოლო ჯანმრთელობისათვის მიყენებულ ზიანზე – 15 000 ლარით;

ა.ბ) ობიექტში კომერციული საქმიანობით დაკავებული მეწარმე სუბიექტის ქონებისთვის (მოდრავი ქონება, მარაგები) მიყენებულ ზიანზე – ობიექტში ფუნქციონირებადი კომერციული ობიექტების (გარდა იმ ობიექტებისა, რომელთა დაზღვევაც უზრუნველყოფილია მეწარმე სუბიექტის ან ვაჭრობის ორგანიზატორის/ადმინისტრაციის მიერ ქონებისა და მარაგების ნებაყოფლობითი დაზღვევის პირობებით, სადაზღვევო თანხით არანაკლებ 15 000 ლარისა) რაოდენობის ნამრავლი 15 000 ლარზე, არაუმეტეს 15 000 000 ლარისა. ამასთან, თითოეულ სადაზღვევო შემთხვევაზე ობიექტში მეწარმე სუბიექტის ერთი კომერციული ობიექტისათვის – 15 000 ლარით;

ბ) ავტოგასამართი ან/და აირგასამართი სადგურის შემთხვევაში, მინიმალური:

ბ.ა) დაზარალებულის სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისათვის მიყენებულ ზიანზე – 300 000 ლარით. ამასთან, ერთი მფლობელის მიერ ორი ან მეტი ავტოგასამართი/აირგასამართი ობიექტის (სადგურის) ფლობის შემთხვევაში – ამ ობიექტების რაოდენობის ნამრავლი 300 000 ლარზე, არა უმეტეს 3 000 000 ლარისა, ხოლო თითოეული სადაზღვევო შემთხვევისთვის პასუხისმგებლობის მაქსიმალური ოდენობა – 300 000 ლარით, ერთ დაზარალებულზე: სიცოცხლისათვის მიყენებულ ზიანზე – 30 000 ლარით, ჯანმრთელობისათვის მიყენებულ ზიანზე – 15 000 ლარით;

ბ.ბ) დაზარალებულის ქონებისთვის მიყენებულ ზიანზე – 200 000 ლარით. ამასთან, ერთი მფლობელის მიერ ორი ან მეტი ავტოგასამართი/აირგასამართი ობიექტის (სადგურის) ფლობის შემთხვევაში – ამ ობიექტების რაოდენობის ნამრავლი 200 000 ლარზე, არაუმეტეს 2,000,000 ლარისა. თითოეული სადაზღვევო შემთხვევისთვის პასუხისმგებლობის მაქსიმალური ოდენობა – 200 000 ლარით, ხოლო ერთი დაზარალებულის ქონებისთვის მიყენებულ ზიანზე – 15 000 ლარით;

გ) სასტუმროს/დასასვენებელი სახლის შემთხვევაში, მინიმალური:

გ.ა) დაზარალებულის სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისათვის მიყენებულ ზიანზე – 600 000 ლარით. ამასთან, თითოეული სადაზღვევო შემთხვევის დროს ერთ დაზარალებულზე – სიცოცხლისათვის მიყენებულ ზიანზე 30 000 ლარით, ხოლო ჯანმრთელობისათვის მიყენებულ ზიანზე – 15 000 ლარით;

გ.ბ) დაზარალებულის ქონებისთვის მიყენებულ ზიანზე – 300 000 ლარით. ამასთან, თითოეული სადაზღვევო შემთხვევის დროს ერთი დაზარალებულის ქონებისთვის მიყენებულ ზიანზე – 15 000 ლარით.

2. სადაზღვევო ანაზღაურების ოდენობა განისაზღვრება მესამე პირისათვის მიყენებული ზიანის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს სადაზღვევო ლიმიტისა. ამასთან, მზღვევლის პასუხისმგებლობის მაქსიმალური ოდენობა მცირდება სავალდებულო დაზღვევის პოლისის ფარგლებში გაცემული სადაზღვევო ანაზღაურების ოდენობით.

3. ამ მუხლის პირველი პუნქტის „ა.ბ“ ქვეპუნქტის მიზნებისათვის, თუ მეწარმე სუბიექტი (დაზარალებული) ვერ უზრუნველყოფს მზღვევლისათვის მის ქონებაზე მიყენებული ზიანის ოდენობის დამადასტურებელი დოკუმენტების მიწოდებას, მზღვეველი აანაზღაურებს ზიანს ერთჯერადი სადაზღვევო ანაზღაურების გაცემის გზით, რომელიც გამოიანგარიშება თითოეული დაზარალებულისათვის ერთი კომერციული ობიექტის ფართის მიხედვით (მათ შორის, სასაწყობე ფართი) და შეადგენს 1 მ²X500 ლარს, მაგრამ არაუმეტეს 3 000 (სამი ათასი) ლარისა.

4. სავალდებულო დაზღვევის პოლისის წლიური სადაზღვევო ლიმიტის ამოწურვის შემთხვევაში, მასობრივი თავშეყრის ობიექტის მფლობელი ვალდებულია, დააზღვიოს სავალდებულო სამოქალაქო პასუხისმგებლობა დაზღვევის პერიოდის უწყვეტობის პრინციპის დაცვით.

მუხლი 6. ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამები/ ნებაყოფლობითი დაზღვევა

1. დაზარალებულებისთვის, რომლებიც მონაწილეობენ ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამებში, დადგენილებით განსაზღვრული შემთხვევის შედეგად ჯანმრთელობისათვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურების დროს უპირატესობა მიენიჭება ამ დადგენილებით გათვალისწინებულ დაზღვევას.
2. ნებაყოფლობითი ჯანმრთელობის დაზღვევისას, დადგენილებით განსაზღვრული შემთხვევის შედეგად ჯანმრთელობისათვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურების დროს უპირატესობა მიენიჭება ამ დადგენილებით გათვალისწინებულ სავალდებულო დაზღვევას.
3. ამ მუხლის პირველი პუნქტით განსაზღვრული შემთხვევის ეფექტიანად მართვისა და თანხების სახელმწიფო ბიუჯეტში მიმართვის მიზნით, ამ დადგენილებით გათვალისწინებული სავალდებულო დაზღვევის განმახორციელებელი ყველა მზღვეველი ვალდებულია, დადოს შესაბამისი ხელშეკრულება სახელმწიფო პროგრამის განმახორციელებელ სსიპ – ჯანმრთელობის ეროვნულ სააგენტოსთან, შესაბამისი პროცედურებისა და ვადების მითითებით.
4. სსიპ – საქართველოს დაზღვევის სახელმწიფო ზედამხედველობის სამსახური ვალდებულია, მიაწოდოს სსიპ – ჯანმრთელობის ეროვნულ სააგენტოს ინფორმაცია იმ მზღვევლების შესახებ, რომლებიც ახორციელებენ საქმიანობას ამ დადგენილებით გათვალისწინებულ სავალდებულო დაზღვევის სახეობაში და ასევე, სსიპ – ჯანმრთელობის ეროვნული სააგენტოს მიმართვის შემთხვევაში, მოსთხოვოს მზღვეველს ამ მუხლის პირველი და მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული პირობების დაცვა.

საქართველოს მთავრობის 2021 წლის 15 ივნისის დადგენილება №281 – ვებგვერდი, 16.06.2021წ.

